

Här sågo vi livets träd och Guds tron. Ut från tronen strömmade en flod av rent vatten, och på båda sidor om floden stod livets träd. På den ena sidan av floden stod en trädstam och en annan på den andra sidan av floden, båda av rent, genomskinligt guld. Först tyckte jag, att jag såg två träd. Jag betraktade trädstammarna igen och såg då, att de i toppen voro förenade till ett träd. Det var således livets träd på bägge sidor om livets flod. Dess grenar böjde sig ned till den plats, där vi stodo. Frukten var härlig och såg ut som guld, blandat med silver.

Vi gingo alla under trädet och satte oss ned för att betrakta platsens härlighet, då bröderna Fitch och Stockman, som hade förkunnat rikets evangelium och som Gud lagt i graven för att frälsa dem, kommo till oss och frågade, vad vi upplevat, sedan de avsomnat. Vi försökte påminna oss våra största prövningar, men jämförda med det stora och eviga måttet av härlighet, som omgav oss, förekommo de oss så små, att vi ej kunde tala om dem, och vi ropade alla: »Halleluja! Himmelen är billig nog!» Och så spelade vi alla på våra härliga harpor och himmelens salar genljödo av dess klang.

Med Jesus i spetsen stego vi alla ned från staden till denna jorden, ned på ett stort och mäktigt berg, som icke kunde bära Jesus, utan delades i två delar, så att ett stort slättland bildades. Vi vände därpå blicken uppåt och sågo den stora staden med tolv grundvalar och tolv portar, tre på varje sida, och en ängel vid varje port. Vi ropade alla: »Staden, den stora staden, som kommer ned av himmelen från Gud!» Och den kom till den plats, där vi stodo. Vi begynte därpå betrakta de härliga ting, som funnos utanför staden. Där såg jag övermåttan härliga hus, som liknade silver, vilande på fyra pelare, vilka voro besatta med pärlor, utomordentligt härliga att se på. Här skulle de heliga bo. I varje hus var en hylla av guld. Jag såg många av de heliga gå in i husen, taga av sina strålande kronor och lägga dem på hyllan och därpå gå ut på marken omkring husen för att arbeta i jorden — dock ej på samma sätt, som vi arbeta jorden här; nej, nej, ett härligt ljus sken omkring deras huvuden, och de uppsände ständigt fröjderop till Gud.

Jag såg ett annat fält fullt av alla slags blommor, och då jag plockade dem, utbrast jag: »De skola aldrig vissna!» Därefter såg jag en äng med högt gräs, övermåttan härligt att se. Det var levande grönt och glänste som av silver och guld, i det att det vajade stolt till Jesu, konungens ära. Därefter kommo vi in på en mark, som var full av alla slags djur — lejon, lamm, leopard och varg, alla i fullkomlig sämja. Vi gingo mitt emellan dem, och de följde troget efter. Så trädde vi in i en skog — dock icke lik de mörka skogar, vi ha härnere; nej, nej, utan ljus och utomordentligt härlig. Trädens grenar böjdes fram och tillbaka, och vi ropade: »Vi skola bo tryggt i öknen och sova i skogarna!» Vi gingo genom skogen, i det vi voro på väg till Sions berg.

Då vi gingo framåt, träffade vi en skara, som också betraktade platsens härlighet. Jag lade märke till en röd kant på deras kläder. Deras kronor voro strålande, och deras kläder voro av finaste vitt. Då vi hälsade på dem, frågade jag Jesus, vilka de voro. Han sade, att de voro martyrer, som blivit dödade för hans skull. Till sammans med dem var en otalig skara barn, som även hade en röd kant på sina kläder.

ur "Adventbudskapet"
s. 23-25